

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 20397-01-23

ניתנה ביום 13 ינואר 2023

המבקש

סמיר סעדי מוחמד הודהוד

המשיבים

1. אלקטרה בניה בע"מ
2. א.נ.ג.נ.ר עבודות בניה ניהול וביצוע בע"מ
3. מר אשרף ג'בארין

בשם המבקש – עו"ד נתן שמולביץ

החלטה

השופטת לאה גליקסמן

1. לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין האזורי תל-אביב (סגנית הנשיאה, השופטת אריאלה גילצר-כץ; סע"ש 38411-09-22), במסגרתה הוטלו על המבקש הוצאות בסך 300 ₪ לטובת אוצר המדינה. זאת, בשל הגשת בקשה לביטול ישיבת פישור שלא במועד. לטענת המבקש ובניגוד למתועד במערכת "נט המשפט", הזימון לישיבת הפישור כלל לא הומצא בפקסימיליה למשרד בא כוחו, והאחרון אף לא צפה בו במערכת נט המשפט, עד למועד הגשת הבקשה לביטול.
2. לאחר עיון בבקשה ובכלל חומר התיק אני קובעת כי דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיבים.
3. ראשית, ההחלטה מושא בקשת רשות הערעור שלפניי נוגעת לחיוב בהוצאות. בהתאם לסעיף 71(7) לצו בית הדין לעבודה (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), תשע"ח-2017, אין ליתן רשות ערעור על החלטות מסוג זה, וניתן להשיג עליהן בערעור על פסק הדין הסופי, ולעניין זה אין שוני בין מצב שבו ההוצאות שהוטלו הן לטובת בעל דין ובין מצב שבו ההוצאות שהוטלו הן לטובת אוצר המדינה (ראו למשל: בר"ע (ארצי) 52270-10-19 אלי מלכה - אריה מזרחי (30.10.2019); רע"א (מחוזי תל אביב-יפו) 9534-12-21 סופר אבי בע"מ נ' יונתן דייקסל (14.3.2022); בר"ע (ארצי) בר"ע 62849-08-21 damilare stephe olnrewaju – מיתוס רמת החייל בע"מ (31.8.2021)). אציין, כי סוגיה זו אמנם הושארה בצריך

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 20397-01-23

עיון בבר"ע (ארצי) 21826-01-22 יוסף עמאש - מדינת ישראל (13.1.2022) בשל העדר טיעון בעניין, אולם דומה כי נוכח לשונו הכללית של סעיף 1(7) לצו בית הדין לעבודה, היתה ללשון סעיף 1(8) לצו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), תשס"ט – 2009, ואשר נקטה במונח "הוצאות" סתם, מבלי להבחין בין סוגי ההוצאות השונים, הרי שהדין זהה בין אם מדובר בהוצאות אלה או אלה כאמור, וכך גם נקבע בהחלטות כמפורט לעיל.

4. **שנית**, המבקש הפנה לתקנה 161(2)(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט – 2018 (להלן – **תקסד"א**), החלה בבית הדין לעבודה מכוח תקנה 129(6) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרין דין), תשנ"ב – 1991 (להלן – **התקנות**). על פי תקנה זו כאשר החלטה נשלחת בפקסימיליה על ידי בית הדין, ולא נעשה וידוא טלפוני של שליחת ההחלטה כבענייננו, ניתן לסתור את ההמצאה באמצעות הגשת תצהיר "**בדבר אי קבלת המסמך בפקסימיליה**". המבקש טען אפוא, כי כבר לבקשה לביטול ישיבת הפישור שהגיש לבית הדין האזורי, צורף תצהיר ממנו עולה כי לא קיבל את הזימון לישיבת הפישור בפקסימיליה. ממילא, לא היה מקום לחייבו בהוצאות כלשהן, בגין הגשת הבקשה לביטול שלא על פי המועדים המפורטים באותו זימון שכאמור לא קיבל. המבקש ביקש לסמוך את ידיו בהקשר זה על האמור בבר"ע (ארצי) **damilare stephe olnrewaju 62849-08-21 - מיתוס רמת החייל בע"מ** (31.8.2021).

5. אין בידי לקבל טענה זו. לטעמי, את נוסח התצהיר שלפי תקנה 161(2)(ג) יש לפרש בדווקנות, בדומה לפרשנותם המצמצמת של תצהירים אחרים המוזכרים בתקנה 161 לתקסד"א. זאת, נוכח המשוכה הקלה שתקנה זו מציבה בכדי לסתור המצאה בפקסימיליה וכדי שסתירת ההמצאה באופן זה לא תיעשה בקלות רבה מידי. יפים לכאן הדברים שנקבעו בע"ע (ארצי) 57347-01-22 **די.סי.אס. חיזוק מבנים בע"מ - גיטאי ריזמן** (31.5.202) (בפסקה 5) והמקורות הנזכרים שם, הנוגעים אמנם לתצהיר הערוך לפי תקנה 161(1)(ה) לתקסד"א [בדבר המצאה בדוא"ל], אך בהיקש רלוונטיים אף לענייננו:

"נוכח לשונה הברורה של התקנה והדרך ה'פשוטה' שנקבעה במסגרתה לסתירת ההמצאה המתועדת בנט המשפט, יש לפרש את התקנה באופן דווקני".

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 20397-01-23

והשוו: עס"ק (ארצי) 9804-04-21 מועצה מקומית תעשייתית רמת חובב - הסתדרות העובדים הכללית החדשה (13.10.2021).

6. כך למשל, בעניין די.סי.אס. נקבע כי תצהיר בדבר אי קבלת מסמך בתיבת דוא"ל שלפי תקנה 161(1)(ה), העשוי לסתור המצאת אותו מסמך בדוא"ל, אין בו "כדי לבסס קביעה 'אוטומטית' שהחלטה השיפוטית לא הומצאה כדין והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט". עוד נקבע, כי אין להסתפק בתצהיר הערוך באופן כללי וכי "בכדי שיהא בתצהיר די על מנת לסתור את ההמצאה לנמען כפי שהיא מתועדת במערכת המחשוב, על התצהיר להיות ערוך בנוסח הנדרש". בענייננו טען ב"כ המבקש בתצהירו כי הפקסים הנשלחים למשרדו מגיעים ישירות לתיבת הדוא"ל של המשרד (fax to mail) ועל כן לא ברור איזו תקנה יש ליישם בעניין זה, האם את תקנה 161(1)(ה) לתקסד"א, העוסקת בתצהיר שביחס להמצאה בדוא"ל או את תקנה 161(2)(ג) העוסקת בתצהיר שביחס להמצאה בפקסימיליה. שאלה זו תישאר בצריך עיון לעת זו. מכל מקום, הדברים האמורים נכונים לכאן ולכאן.

7. עיון בתצהיר שצורף לבקשת הביטול מעלה, כי לא נטען שהזימון לשיבת הפישור לא התקבל בפקסימיליה (כפי שנוסח תקנה 161(2)(ג) דורש) או לא התקבל בתיבת הדוא"ל (כפי שנוסח תקנה 161(1)(ה) דורש). כל שנכתב הוא כי הפקסים הנשלחים למשרד ב"כ המבקש מגיעים ישירות לתיבת הדוא"ל של המשרד כמפורט מעלה, וכי ב"כ המבקש לא הצליח לאתר, בדיעבד, בתיבת הדוא"ל האמורה את הזימון לשיבת הפישור. נוסח זה אינו מתכתב עם נוסח התצהיר המופיע בתקנות הרלוונטיות - שכאמור יש להקפיד עליו - ואינו ברור די הצורך, שכן אין בו הצהרה עובדתית ברורה כי הזימון לא התקבל בתיבת הדוא"ל. כמו כן, הוצהר על מועד עריכת הבדיקה שנעשתה בתיבת הדוא"ל, והאם מאז מועד משלוח הפקסימיליה כפי שמתועד במערכת "נט המשפט", עבר מי מעובדי משרד ב"כ המבקש על תיבת דוא"ל זו כך שייתכן כי מחק ממנה הודעת דוא"ל כלשהי.

8. בנסיבות אלה, לא יוכל המבקש להיבנות מן התצהיר שצורף לבקשת הביטול וממילא קביעת בית הדין האזורי לפיה ההמצאה בפקסימיליה לא נסתרה, בדין ניתנה.

9. סוף דבר: הבקשה נדחית. החלטת בית הדין האזורי בעניין ההוצאות תישאר על כנה, בכפוף לאפשרות להגיש ערעור עליה במסגרת ערעור על פסק הדין הסופי, בהתאם לסעיף 2 לצו בית הדין לעבודה ולתקנה 84 לתקנות, ככל שירצה בכך המבקש.

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 20397-01-23

10. הואיל ולא נדרשה תגובת המשיבים, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ' טבת תשפ"ג (13 ינואר 2023) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

לאה גליקסמן, שופטת

